

ВИПУСКНИЦІ УНІВЕРСИТЕТУ «УКРАЇНА» – НА ВИСТАВЦІ «КВІТКОВЕ ДИТИНСТВО»

1 квітня 2016 року

26 березня 2016 року в Муніципальній Галереї мистецтв (м. Київ, вул. Драйзера, 6) за

підтримки **всеукраїнської громадської організації «Фонд підтримки і розвитку мистецтва та спорту «Єдина країна»** відбулася презентація виставки **«Квіткове дитинство»**.

Це соціальний проект, котрий зініціював колектив творчих людей і всеукраїнської громадської організації «Фонд підтримки і розвитку мистецтва та спорту «Єдина країна», а також **Олена ЧИНКА**. Олена – майстер спорту України, срібна призерка Чемпіонату світу зі спортивних танців на візках, переможниця Національної премії «Гордість країни», володарка Всеукраїнської премії «Жінка III тисячоліття». Вона закінчила

Університет «Україна» (Інститут філології та масових комунікацій), має **диплом із відзнакою**.

У проекті беруть участь митці з особливими потребами. Мета виставки – продемонструвати широкому загалу творчість людей з інвалідністю, надати змогу розкрити та продемонструвати учасникам свій життєвий і творчий потенціал.

Проект базується на принципах соціокультурної реабілітації людей з інвалідністю. Його головним завданням є створення простору, в якому людина з особливими потребами приймає свою інвалідність, демонструючи її не як ваду, а як одну із властивостей людської індивідуальності. Виставка триває з 26 березня по 12 квітня з 12:00 до 17:00 год.

Активну допомогу та підтримку організаторам виставки надали Деснянська районна у місті Києві адміністрація в особі т.в.о голови Вадима Михайловича Онуфрійчука; начальник управління культури Деснянського району Тетяна Анатоліївна Чічурінська; акторка, театральний режисер, член Асоціації арт-терапевтів України Оксана Папета,

яка стала ведучою заходу; представниця громадської організації «Ти особливий» Тетяна Фурманова; Міжнародна громадська організація «Жінка III тисячоліття» та її представниця Лідія Лісімова; співак Євген Литвинкович і багато інших небайдужих громадян та організацій, що долучилися до організації та проведення виставки «Квіткове дитинство».

Учасницями виставки є **Ілона СЛУГОВІНА** та **Ірина ПОНОМАРЕНКО**.

Ілона СЛУГОВІНА – дизайнер інтер'єрної авторської ляльки, заслужений майстер спорту України, п'ятиразова чемпіонка світу зі спортивних танців на

візках. Вона створила костюм для танцювального конкурсу Євробачення, в якому брали участь Лілія

Подкопаєва (абсолютна чемпіонка Олімпійських ігор 1996 зі спортивної гімнастики) і 21-річний Сергій Костецький (професійний танцюрист, учасник багатьох міжнародних турнірів). Костюм був

виконаний в українському стилі. В активі мисткині – рік співпраці з **Іриною Дерюгіною**, коли Ілона створила величезну кількість костюмів для юних гімнасток.

Ірина ПОНОМАРЕНКО – майстер художньої вишивки стрічками, творча особистість. Лауреат та переможець всеукраїнських фестивалів, таких як «Повіримо в себе», «Україно моя», «Країна мрій» та багатьох інших. Випускниця Університету «Україна», 2009 року Ірина закінчила Інститут філології та масових комунікацій (кафедра документознавства та інформаційної діяльності).

Виставка

Виставка «Квіткове дитинство» розпочалася з майстер-класу, під час якого маленькі діти, що завітали до Муніципальної галереї мистецтв того дня, мали змогу навчитися виготовляти паперові квіти.

Але це була лише передмова, а з виходом на сцену Оксани Папети, ведучої, розпочалося власне відкриття виставки. Вона подякувала всім, хто допоміг в організації та проведенні виставки «Квіткове дитинство».

Ініціатор виставки Олена ЧИНКА у своєму виступі подякувала всім небайдужим, хто долучився до підготовки виставки і нагадала відоме прислів'я: *«Не май сто карбованців, а май сто друзів»*. Також Олена озвучила перспективи розвитку виставки, яку можна перетворити на великий проект. Адже насправді є дуже багато талановитих людей, котрих повинне побачити наше суспільство.

Ілона СЛУГОВІНА у своєму виступі подякувала Олені ЧИНЦІ за організацію виставки та розповіла про історію появи в її житті авторської ляльки, а також – деякі секрети з творчості. Так, вона не дає імена своїм лялькам, а залишає це право покупцям, для яких кожна лялька, за задумом майстрині, є оберегом.

Ірина ПОНОМАРЕНКО теж подякувала Олені ЧИНЦІ за організацію виставки, а глядачам – за те, що прийшли познайомитися з виробами та майстринями. Також вона розповідала про свою творчість. Ірина не лише займається вишивкою стрічками та проводить майстер-класи для дітей, а і в'яже гачком іграшки. А надихають її на це люди, зокрема – діти. Ірина згадує цікавий випадок із творчості, коли жінка, котра купила одну з іграшок – котика – для своєї дитини, розповіла згодом, що в'язаний Мурчик – так назвали іграшку в новій родині – супроводжує дитину під час ігор та сну.

Варто сказати, вишивкою стрічками колись займалися французькі королі. Майстриня хоче, щоб її роботи приносили радість як дорослим, так і дітям, мріє про майбутні виставки. Особливою деталлю виставки стала вручну оформлена майстринями **«Книга відгуків і побажань»**. На її сторінках кожен бажаючий може залишити враження від виставки і свої побажання.

Під час заходу ведуча Оксана Папета дещо розповіла про саму виставку. Назву «Квіткове дитинство» виставка отримала не випадково. Адже лялька – це дитинство, це можливість імпровізувати. Під час заняття творчістю всередині нас прокидається дитина і пробуджує нас, спонукає співати, малювати, танцювати. Розкривати свої таланти та квітнути, як квіти на картинах Ірини ПОНОМАРЕНКО.

Відкриття виставки «Квіткове дитинство» доповнили виступи поетів і музикантів. Першими на імprovізовану сцену вийшли Олена ДОБРУЦЬКА, журналіст і редактор, поетеса, модель, актриса і режисер, випускниця Університету «Україна» та Олександра Захарова, хореограф, постановник студії танцю «Геліос», лауреатка і переможниця всеукраїнських міжнародних фестивалів. Олена ДОБРУЦЬКА читала вірші, а Олександра Захарова доповнила виступ Олени пластичним номером. Гітарист Павло Степанович подарував присутнім музичну композицію Франциско Террега «Спогади про Альгамбру».

Родзинкою відкриття став спеціальний гість, улюбленець країни, суперфіналіст шоу «Х-фактор-3» і «Україна має талант» Євген Литвинкович, він привітав майстринь і подарував їм подарунки та представив пісні «Здесь и Сейчас» та «Реальная мечта». Також Євген поділився історією знайомства з Оленою ЧИНКОЮ, яке відбулося за кулісами проекту «Незламні». Як результат співпраці Олени, Євгена Литвинковича та Оксани Папети, у планах є кліп на пісню Євгена «Реальная мечта».

Після завершення офіційної частини відкриття учасники зібралися для групового фото, а потім гості могли поспілкуватись із організаторами та учасниками виставки. Смачною післямовою заходу став фуршет у кафе «Шарлот», під час якого можна було обмінятися враженнями, поспілкуватися, завести нові знайомства.

Майстрині – про свої таланти та мрії

Під час виставки була можливість ближче познайомитися з учасницями та їхньою творчістю. Так, Ірина ПОНОМАРЕНКО найбільше любить вишивати квіткові композиції, букети, пейзажі з квітами, а Ілона СЛУГОВІНА у своїй творчості найбільше полюбає використовувати пастельні тони, багато бантиків та намистинок, але в той же час любить створювати емоцію ляльки, поєднувати розкіш і простоту. І все це повинне бути у гармонії, щоб людина, котра придбає ляльку, приносила у свою родину тепло, радість і гармонію. Ілона СЛУГОВІНА хоче, щоб її лялька була для нового власника оберегом. Оберегом душі. Найчастіше роботи Ірини ПОНОМАРЕНКО можна побачити на хендмейд-ярмарках та виставках-продажах, а ляльки Ілони СЛУГОВІНОЇ можна побачити на виставках «Модна лялька» та «Золоті руки майстрів». Про виставку «Квіткове дитинство» та творчість говоримо з Ілоною СЛУГОВІНОЮ, Іриною ПОНОМАРЕНКО та організаторкою виставки – Оленою ЧИНКОЮ.

Ірина ПОНОМАРЕНКО:

– Творчість займає велику частину мого життя. Усе почалося ще в дитинстві, коли була маленькою дівчинкою, плела браслетики з бісеру. Потім захопилася вишивкою хрестиком, досить довгий час це було єдиним хобі. Але згодом зрозуміла, що хочу розвиватися, вивчати якісь нові техніки. Почала займатися бісероплетінням, браслети, прикраси, брелоки, мініатюрні дерева та квіти, – все це дуже захопило. Проводила майстер класи з бісероплетіння для дітей.

Вишивкою стрічками почала займатися кілька років тому. Я побачила в журналі нову техніку і вирішила спробувати. Спробувала та не змогла зупинитися. Почала вишивати картини, спочатку маленькі, а потім уже більшого формату. Картини, вишиті шовком, дуже ніжні та натуральні. У кожній картині є щось своє, неймовірне. Ще через якийсь час зацікавилася в'язаними іграшками. Маленькі, великі, пухнасті – вони приносять багато радості дітям та зігрівають їх своїм теплом. З вишитими картинами та в'язаними іграшками беру участь у різних виставках-ярмарках. Дітям дуже подобаються кумедні іграшки, створені власноруч. Зараз проводжу майстер-класи

для дітей із різних видів творчості. Кожен вид творчості надихає по-своєму. Можливо, згодом я спробую ще щось.

Олена Чинка організувала для нас справжнє свято. Це був чудовий день, сповнений емоцій та хорошого настрою. Друзі та знайомі прийшли нас підтримати. Це було дуже приємно.

Ілона СЛУГОВІНА:

– Я з дитинства захоплювалася малюванням і навіть цьому навчалася. Проте постійно сперечалася зі своїми вчителями, оскільки вони не брали до уваги того, що мені хотілося малювати.

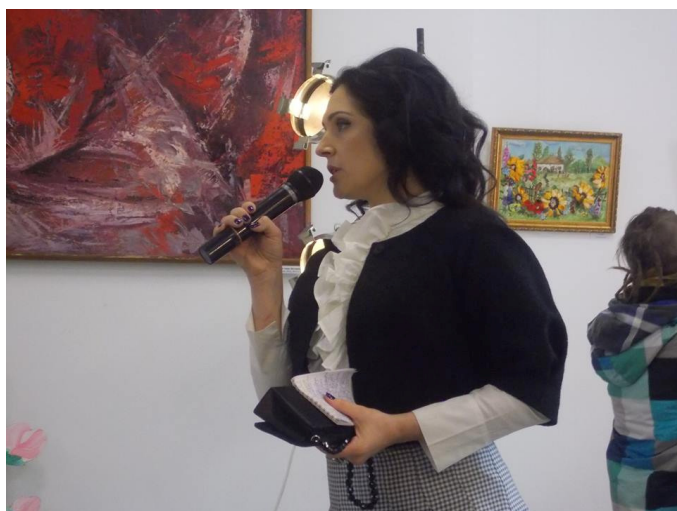
У своїх фантазіях я бачила різних фантастичних персонажів, а вчитель переконував, що все це – нікому не потрібні дурниці. Так, я навчалася петриківському розпису і малюванню аквареллю, пастеллю та олівцями, але коли дійшла черга до малювання портретів, я покинула навчання малюванню, оскільки мої бажання і погляд на мистецтво постійно пригнічувалися з боку педагогів. Саме у цей час у моєму житті з'явилися танці на візку, і я поринула у них із головою. Своему вчителеві я сказала, що якщо дійсно талановита, то мій талант дозріє і вистрелить у певний час.

Шість років тому я побувала на найвідомішій міжнародній виставці «Модна лялька» і побачила там таку кількість ляльок ручної роботи – від найпростіших до авторських, стільки технік рукоділля, що зрозуміла – хочу бути серед цих людей і поринути у світ авторської ляльки. Потихеньку почала навчатися в Інтернеті, щось вигадувала сама, брала майстер-класи у професіоналів.

Ідею персональної виставки я виношувала півроку, вона не давала мені спокою. Я звернулася до Олени Чинки, оскільки ми дружимо давно, і я знаю її як чудову дівчину та прекрасного організатора. Я розповіла їй, що дуже хотіла б, щоб цю нашу першу виставку організувала саме вона. Олена з радістю погодилася і допомогла нам з Ірою Пономаренко у цьому. Це було свято, яке навіть краще за день народження. Запам'яталося назавжди. Я була просто окрилена щастям, навіть не чекала, що моє мистецтво стане таким затребуваним. Велике ДЯКУЮ Олені Чинці та її команді людей, котрі безкоштовно створили незабутнє для нас свято життя.

Олена ЧИНКА:

– Ілона Слуговіна поділилася бажанням зробити персональну виставку, а я просто хотіла їй допомогти. Це вже пізніше я зрозуміла, що виставка буде продовженням проекту із соціокультурної реабілітації для людей з інвалідністю, який проводиться Всеукраїнською громадською організацією «Фонд підтримки і розвитку мистецтва та спорту «Єдина країна», яку я очолюю. Першими ластівками проекту були фестивальні зустрічі, зокрема – фестиваль хореографії «Оплески», учасниками якого були танцівники на візку та творчі хореографічні колективи. Проект був дуже корисним і для дітей з хореографічних колективів, що вперше знайомилися з танцівниками з інвалідністю, і для учасників, що послуговуються інвалідним візком, які показували свою творчість, і для глядачів з інвалідністю – молодих людей, яких побачене спонукало до роботи над собою та досягнення своїх цілей. Тому виставка є продовженням цього проекту.

Назва «Квіткове дитинство» з'явилася під час обговорення нюансів організації заходу. Роботи Ірини та Ілони – це відголосок дитинства. Немає старих людей – є просто дорослі діти. Ми всі – родом з дитинства. На вулиці весна, хочеться дарувати одне одному любов, тепло серця. Дуже вдячна всім тим небайдужим, хто допоміг в організації та проведенні виставки «Квіткове дитинство». Це, зокрема, дизайнер Артем Ємельянов, телеведуча Власа Шовковська, футболіст

Владислав Ващук, фотограф Ігор Мотрій і ще багато-багато чуйних і небайдужих людей. Щиро дякую громадському діячеві Вікторії Федорчук за підтримку та сюрприз для Ілони Слуговіної – відкриття виставки відвідав Амадор Лопес.

Хочу підкреслити, що коли Господь веде, він забезпечує. Вкотре згадую прислів'я «Не май сто рублів, а май сто друзів». Так, Власта Шовковська, почувши про виставку, одразу поцікавилася, чим допомогти. Гітарист Павло Степанович приєднався до нас за два дні до виставки, коли я вже почала хвилюватися через відсутність музичного супроводу. Оксана Папета допомогла зі сценарієм, а Євген Литвинкович навіть не питав, що і до чого – відразу погодився виступити.

З Ілоною Слуговіною та Іриною Пономаренко ми знайомі вже давно. З Ілоночкою познайомилися у клубі танців на візку «Березіль» і через деякий час подружилися. Вона – неймовірно світла людина, працююва і дуже талановита. Її Господь наділив стількома талантами! І дуже добре, що вона кожен із цих талантів розвиває. Я дуже люблю Ілону і поважаю її як людину та особистість. Вона дуже ніжна та жіночна. У неї треба багато чому вчитися!

І такі таланти, як вона та Іра Пономаренко, потрібно показувати! Щоб ті молоді люди, котрі щойно отримали інвалідність, або мають її з дитинства та ще не знайшли себе, побачили досвід людей з інвалідністю, що ведуть активний спосіб життя та знайшли себе у цьому житті. Для звичайних людей це теж дуже корисно. Наприклад, хтось втратив роботу і зневірився, але побачивши приклад успішної людини з інвалідністю, розуміє, що не все так погано.

З Ірочкою Пономаренко ми познайомилися на одній із виставок теж дуже давно. Вона така неймовірна людина – ніжна, тиха, спокійна, лагідна, дуже добра. Біля Іри дуже тепло! А як вона готує! Згадую випадок, коли на новосілля Ілони Слуговіної Ірина приготувала солодкі десерти. І це було дуже смачно! Талановиті люди талановиті в усьому!

Виставка «Квіткове дитинство» залишила у глядачів чудові враження. Люди підходили і дякували, говорили, що це надихає на подальше життя, надихає рухатися далі, досягати своєї мети

Більше світлин – у фотоальбомі:

<https://www.facebook.com/media/set/?set=a.466175170239929.1073742197.131876770336439&type=1>

Текст:

Костянтин ЗОЗУЛЯ,

студентський Медіа-центр Університету «Україна»;

Світлана ПАТРА,

журналіст Імідж-центру Університету «Україна».

Фото: Костянтин ЗОЗУЛЯ,

студентський Медіа-центр Університету «Україна»